

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. marts 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Natasja Walbom
Sagsnr.: 2021-0030-5578
Dok.: 1834944

Besvarelse af spørgsmål nr. 631 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 631 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. februar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Niklas Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 631 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”42-årig kvinde idømt fængsel for coronasvindel” bragt på finans.dk den 4. februar 2021, herunder bedes ministeren redegøre for hvorfor domstolene ikke bruger den fulde strafamme, og hvorfor gerningsmanden ikke er udvist fra Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil jeg kan henholde mig til:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i København om et bidrag. Statsadvokaten i København har anmodet Sydsjællands- og Lolland-Falsters Politi om en udtalelse.

Statsadvokaten i København har bl.a. oplyst følgende:

”Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi har oplyst, at den i spørgsmålet nævnte artikel formentlig er fra Ritzau, som den 4. februar 2021 omtalte en sag, hvor en 42-årig kvinde samme dag var blevet idømt 10 måneders fængsel for svindel med lønkompensationsmidler. Der er herudover oplyst følgende om den konkrete sag:

”Ved anklageskrift af 4. december 2020 blev der rejst tiltale mod sigtede for overtrædelse af straffelovens § 289 a, stk. 1, jf. stk. 4, jf. § 289, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 267 af 25. marts 2020 med senere ændringer om midlertidig lønkompensationsordning til virksomheder i økonomisk krise som følge af COVID-19 § 13, jf. straffelovens § 81 d, stk. 2, ved i perioden fra den 6. april 2020 til den 2. juli 2020 ad flere gange med tre forskellige virksomheder uberettiget at have søgt lønkompensation til sig selv og fire personer for i alt ca. 579.000 kroner.

Sagen blev hovedforhandlet ved Retten i Næstved den 3. og 4. februar 2021. Under sagen nedlagde anklagemyndigheden påstand om fængsel i ikke under tre år tillige med en tillæggsbøde på 579.000 kr. henset til strafskærpelsen i straffelovens § 81 d, stk. 2. Anklagemyndigheden nedlagde endvidere påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandigt.

Udgangspunktet for strafpåstanden på tre års fængsel var Østre Landsrets dom af 26. oktober 2020, gengivet i U.2021.260 Ø, hvor Østre Landsret i en lignende sag om svig med lønkompensationsmidler for 427.500 kr. udmålte straffen til fængsel i 2 år og 3 måneder samt tillægsbøde.

Retten i Næstved fandt ved dom af 4. februar 2021 tiltalte skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale, men fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at forhøje straffen efter straffelovens § 81 d og oplyste følgende i dommens præmisser:

”Retten har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at forhøje straffen efter straffelovens § 81 d. Baggrunden for indførelsen af denne bestemmelse har været ønsket om effektivt at hindre, at personer med kriminelle hensigter udnyttede situationen og svindlede sig til andel i hjælpepakkerne, uden at de var berettigede hertil. Som anført oven for er det ikke rettens opfattelse, at tiltalte nødvendigvis har indset, at hendes handlemåde kunne være strafbar, og en bestemmelse om skærpelse af straf kunne derfor næppe have nogen særlig præventiv betydning i en sag som den foreliggende.”

På den baggrund fastsatte retten straffen til fængsel i 10 måneder, heraf 6 måneder betinget med en prøvetid på 1 år. Den ubetingede del af straffen blev anset udstået ved varetægtsfængslingen. Tiltalte blev endvidere idømt en tillægsbøde på 579.000 kr.

Retten fulgte ikke anklagemyndighedens påstand om udvisning med følgende begrundelse:

”Betingelserne i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 for udvisning er for så vidt opfyldte. Retten finder dog ikke, at den udøvede kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, og udvisningspåstanden tages derfor ikke til følge, da en udvisning under disse forhold med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

Retten tildelte i stedet tiltalte en advarsel efter udlændingelovens § 24 b.”

Statsadvokaten i København kan henholde sig til politikredsens udtalelse.

Rigsadvokaten kan henholde sig til det af Statsadvokaten i København og Sydsjællands- og Lolland-Falsters politi anførte.

Rigsadvokaten kan i øvrigt oplyse, at Statsadvokaten i København har anket byrettens dom.”